

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra Fra det Heibergske Hjem

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Fra det Heibergske Hjem", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 21. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-idm140619158501760.pdf>
(tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Det tilbageskuende var ikke mindre end det drømmende, som Dagens Oplevelser gav Anledning til, Fantasierne om Fremtiden og den lønlige Færden i en for andre usynlig »AlfeVerden«, en væsentlig Side af Fru Heibergs rige indre Liv. Tidlig sysselsatte hun sig med sin usædvanlige Fortid. Hun overtænkte nøje, hvad hun havde oplevet i sin triste Barndom og brogede Ungdom, hun dvælede ved den Indflydelse, som de Mennesker, der havde krydset hendes Vej, havde øvet paa hendes Udvikling. Hun tog Breve og Optegnelser fra svundne Dage frem af sine Gemmer. Det skete især, da hun ved sin 21 Aar ældre Mands Side var naaet 40-Aars Alderen. Da havde hun vundet store Sejre paa Scenen og havde hævdet sig i Samliv med Mennesker; rige Oplevelser havde modnet hende, men de havde ikke blot bragt hende Glæde og Tilfredsstilleises. 22men ogsaa bitre Skuffelser, der havde forøget et medfødt Tungsind, som nu var begyndt for Alvor at præge hende. Det Lys, der havde skinnet over hendes Tilværelse fra det Øjeblik hun, kun 18 Aar gammel, havde fæstet sig til Heiberg og støttet til hans Arm var begyndt sin Stigen mod Tinderne, syntes at svinde. Hendes legemlige Kræfter slog ikke længere til, og da den Krise, jeg allerede har nævnt, var indtraadt, begyndte hun 1 Vinteren 1854-55, der adskilte de to Somre, i hvilke hun foretog Baderejserne, som gav Anledning til den Brevveksling, der i det følgende skal offentliggøres, at samle sine Tanker om de forløbne Aartier af sit Liv. En »stille Aften«, den 17. Februar 1855, begyndte hun »at nedskrive sit Livs Erindringer«, »ikke i den Tanke at skildre sit Levnedsløb for andre, men for at adspredde sit Sind fra en stille og nagende Smerte og derved drage sine Tanker bort fra denne«. 1) Hun haabede »ved at gaa tilbage i den forbigangne Tid, da at glemme den nærværende«. Det blev Begyndelsen til den store Erindringsbog, der først afsluttedes en Menneskealder senere. I Aarene indtil 1859 fik Fru Heiberg udarbejdet Skildringen af Ungdomsaarene; derefter lod hun Arbejdet hvile i fem Aar, men genoptog det under Tidens Tryk 1 1864, da det smertelige Indtryk af Heibergs Død nogenlunde havde sat sig. Arbejdet fortsattes med mange Afbrydelser, indtil hun højt op i Aarene, tilskyndet af A. D. Jørgensen, og under stadig Raadførelse med ham og Krieger, bragte det i den Skikkelse, hvori det blev trykt kort efter hendes Død. 2)